

השובר את הפועל פרק המישי עבודה זרה ע"ד.

עין משפט נר מצוה

א נמי פט"ו מהל מחלוקת אסורות הלכה ו ופס"ו הלכה כה טוש"ע י"ד טי קלד טע"ף א: קלד ב מיי פ"ז מהל כוכבים עבודת כוכבים הלכ"ט סגמ לאין מה טוש"ע י"ד טי קמ טע"ף א: קלד ג מיי סס טוש"ע פט"ו קלד ד ה ה טי פט"ו מהל מחלוקת אסורות הלכ"ט סגמ לאין מהל מחלוקת אסורות הלכ"ט סגמ לאין מה טוש"ע י"ד טי קמ טע"ף א: קלד ח מיי סס הל' ו: קלד ט מיי סס הלכ"ט ט פט"ו קלד טע"ף א: י"ד טי קלד טע"ף ב:

אָלֹּי אַסוּרִין וְאֻסֻּרִין בְּכָל שְׁהוּ יי"ג. פ"ה מייירי חצית יין נסך שנתערב צאלף חציות כדלמינין לקמן בגמ' לדבר שזמנין קחשיב ועבודת כוכבים זורת שנתערב צאלף זורת וזשר חלצ חמיכת זשר שנתערב צאלף וזלזל זרתה ונתערב צאלף חמיכות דתימר

מַתַּנְי' אֵלו אַסוּרִין וְאֻסֻּרִין כָּל שֵׁהוּ. כל מקום שנתערבו שס אפי' אחד צאלף לא בטיל וזמנין אכח כולן: יין נסך. חצית צאלף חציות: **ועודם כוכבים.** זורה שעבדה ונתערב צאלף זורת שאינן עבודת כוכבים: **וערום לזבזין.** דהו נמי איסורי הנאה כדלמינין

מַתַּנְי' אֵלו אַסוּרִין וְאֻסֻּרִין בְּכָל שְׁהוּ איין נסך יועבורת כוכבים יועורות לזבזין יושוור הנסקל יועגלה ערופה ויציפורי מצויע ושער גזיר ופטר המור יבושר בחלב ואו ושעיר המשתלח וחולין שגשחתו בעזרה הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהו: **נמו' תנא מאי קחשיב** אי דבר שבמנין קחשיב ליתני נמו חתיכות גבילה אי איסורי הנאה קא חשיב ליתני נמו חמיץ בפסח א"ר חייא בר אבא ואיתימא ר' יצחק נפחא האי תנא תרתי אית ליה דבר שבמנין ואיסורי הנאה וליתני אגוזי פרך ורימוני בדת דדבר שבמנין ואיסורי הנאה הוא הא תנא ליה התם האראוי לערלה ערלה הראוי לכלאי הכרם בלאי הכרם וליתני ככרות של בעה"ב לענין חמיץ בפסח מאן שמעת דא"ל ר"ע הא תנא ליה התם ר"ע מוסף אף ככרות של בעה"ב: הרי אלו: למעוטי מאי למעוטי דבר שבמנין ולאוי איסורי הנאה א"ל למעוטי איסורי הנאה ולא דבר שבמנין: **מתני' אומר** איינן נסך שפכל לבור כולו אסור בהנאה רשב"ג אומר אימבר כולו לעובר כוכבים חוץ מדמי יי"ג שבו: **נמו' אמר רב הלכה ברשב"ג** חבית בחביות אבל לא יין ביון ושמואל אמר אפי' יין ביון וכן אמר רבנא רבנא אמר אפי' יין ביון וכן אמר רבנא אמר רבה בר אבוה אפי' יין ביון וכן אמר רבנא **הלכה למעשה** יי"ג יין ביון אסור חבית בחבית מותר סתם יין אפי' יין ביון מותר: מתני'

באין מעמידין (לעיל ט:): **ואיפורי מאורע וחולין שגשחתו בעזרה.** איסורי הנאה הן זבמס' קדושין (דף יג.) מפרש לה: **ושער גזיר.** לאיסורי הנאה הוא לכתיב (במדבר ו) ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: **ופטר חמור.** לאסור בהנאה כל זמן שלא נפדה: **ונשר בחלב.** חמיכת זשר שנתערב צאלף זרתה ונאסרה בגומן טעם וחזרה ונתערב צאלף חמיכות אוקרת כולן בהנאה והאי תנא סבר זשר צאלף איסור הנאה דפלוגתא היא צלל הצער שחיטת חולין (דף קטו.) יש שלמדיס ממשנתנו זצער צאלף צמשהו וקבוצין דהאי צלל שהו דקמני כגון טיפת חלב שפלה לקדיה או חמיכת זשר קטנה שפלה לקדיה ואפילו אינ צה נ"ט וטעות הוא צידס דלח מפרשין בגמר' דתנא דבר שבמנין קמני כגון חמיכה חתיכות משוס דדרכן לימנות חשיב ולא בטיל וזי צצער שנתערב טעמו צאלף קמייירי או צטיפת חלב שפלה לקדיה [זשר] מני הוי דבר שבמנין ועוד הוא אוקימנח"ט כל איסורין שזמורה שלא צמנינו צני"ט ואפי' לרב ושמואל דלמינה צמשהו זשלא צמנינו מודו וזכולה שחיטת חולין אסורין זשר צאלף צני"ט (א): **שער גזיר** דבר הנמכר צמנין הוא כמה גמות צקלע ועושיין מהן שקין: **נמו' אי דבר שבמנין קחשיב** משוס דדרכו לימנות לא בטיל ואפי' לאו איסורי הנאה נחשב נמי חתיכות צצילה: **סדסי אית ליה דבר שבמנין ואיסורי הנאה.** דאיכא תרתי לחשיבות' דחשיב איסור דידהו הוא דלא בטיל צלל חמץ פרוכה בפסח הואיל ואין דרכו לימנות צטיל ומשליך אחד מהן לנהר והשאר נתון לבלבו וחמיכת צצילה אע"ג דדבר שבמנין הוא כיון דלאו איסור הנאה הוא צעלה צרוצו וחדל שדי לבלבים ואיך שרי בצצילה: **אגוזי פרך.** מקום וכן רימוני דין הא של ערלה או של כלאי הכרס הן ונתערבו צאלף כולן ידלקן: **הא סה ליה הסס.** צסדר זרעים ומייתי לה צצילה שולדה (ב"ה ג:) וצימותו בערלה (דף פ"ה): **וליתני ככרות של בעה"ב לענין חמץ בפסח** דדבר שבמנין הוא ואיסורי הנאה: **חציות חציות.** דשקיל מחדל ושדי צנחרא ואיך נשחרו בהנאה צלל יין שנתערב ביין כולו אסור בהנאה: **הלכה למעשה.** להורות על המעשה: יין נסך. ממש חצית חציות מותר בהנאה חוץ מדמני אותה חצית צלל יין ביין כולו אסור בהנאה: **ססס יין אפי' יין ציון מוסר.** בהנאה חוץ מדמני אותו יין וכן הלכה: מתני'

צאלף וליכא למימר דבא לאשמועינן דצמשהו זה אינו דע"כ מייירי בחמיכה חשונה הראויה להסכד דאי בחמיכה כל דהו פשיטא דבעלה וליכא למימר משוס דהוי איסור הנאה לא בעלה אע"ג שאין צה חשיבות שהרי ערלה (וכלאים) וכלאי הכרס איסורי הנאה יניהו ואפי"ה אמרינן יעלנו צאלף ומחאים אלא ודאי מייירי בחמיכות חשונה כי הוה דחולין אלמלא דבר מני ליה אע"ג דכבר תנא ליה התם ולכן הוה פריך ולייתי חמיכה של צצילה וז"ל דקמני לה צממני' על כרחך מייירי חציות סמומות כיון דתרתי אית ליה וא"כ אמאי תנייה הכא הא כבר תנא ליה התם צממ' ערלה פ"ה מ"ו) דקמני וחציות סמומות וז"ל דליטירין לאשמועינן חומרא אפי' צסתס יינס אע"פ שהוא מדצריהס ועוד איכא למימר דיי"ג הכא צמכילתין עיקר הוא למתנייה לכך תנייה אע"פ שגנה כבר צמקומות אחרים כה"ג צלל שאר צצרים שאינו שונה דותן כאן כי אם אגז גררא דיין נסך שס אני אומר שלא חס לשנות אותם השויים צמקום

דעודת לכבזין שקבוצין כנגד הלכ' דרכן לעשות כן לעבודת כוכבים ומחלוקת הוה דבר נאקב ומחלוקת משוס וצמית ממש (מ"ד ע"ד) **סס** טעקין כנגד הלכ' קרע עגול דרך אותו נקב הוואו האימורין והקטירוס לעודת כוכבים ותקיעת אסור עבודת כוכבים אסור בהנאה (תחורה כ"ח.) ושעיר נודר. אסור בהנאה דכעי גילוח תחת הדוד (ט"ז.) ובשר בחלב. חמיכת זשר שנתערב צאלף חלבו וצות תערובה צאלף חמיכות, כולן איסורים, וליכא דמ"ד זשר צאלף אסור בהנאה, שחיטת חולין (ק"ד) צפק כל הצער (ט"ז.) הראוי לערלה ערלה. אותן שכן מין אילו ערלה וסגמ כסן מקדישן אף ערוביהן משוס ערלה, והואיל לבלול הכרס, כגון חליפי מדיין וקולתי כרוב וככרות, שאין מין אילו, מקדישן ערוביהן למיכור כללי הכרס (ב"ה ג.) ובניצוי יבמות א"ח.)

למעוטי דבר שבמנין ואין איסורי הנאה. לכאורה משמע דאתא למעוטי דלא הוי צמשהו וא"כ פליגא הך דהכא לההיא דפ' גיד הגשה (חולין דף ק.) ויש דקמני התם דחמיכת צצילה אינה צעלה משוס דהוי דבר שבמנין אע"ג דלא הוי איסורי הנאה וקשיא דאי"כ ה"ל לתמורה לאתויי מתני' דהתם ולמפרכה מנייה אההיא דהכא לכך נראה לי למעוטי דקאמר הכא היינו דלא חשיב הכא דבר שבמנין ולא איסורי הנאה שלא ירד לשנות רק היכא דאיכא תרתי וכה"ג איכא פ"ק דב"ק (דף ה.) למעוטי מסור ומפגל דהוי נמי פ"י שלא ירד לשנותם אע"ג דמחייב עלייהו. [ועיין טוס' חולין דף ק. עליה ד"ה שאין: א] **נמו' למעוטי** איסורי הנאה ב'ו. הכא הוי דלא למעוטי איסורי הנאה דלא הוי צמשהו אלא צטל כיון דלא הוי דבר שבמנין **א"א** כדפי' דלקמן וקשה השתא ל' הוי למעוטי דקפי' דלמיתה דרישא דרישא היינו שלא ירד לשנות דבר שבמנין ולאוי איסורי הנאה צלל מ"מ אמת הוא דהוי צמשהו וסיפא אמר דאתא למעוטי דלא הוי צמשהו כלל כדפרישית ושמת יש לישצ למעוטי דסיפא נמי דהיינו שלא ירד לשנותו צלל מ"מ אמת הוא דאיכא איסורא דהוי צמשהו כגון חמץ צפסח שאסור בהנאה והוי צמשהו אפי' צלל חשיבות דבר שבמנין דהא אפי' תערוצת דחמץ צעלמת הוי צמשהו והשתא ניחא דלמעוטי דרישא וסיפא ממעט הן צ' צצרים שהקשה התלמוד מהס חמיכת צצילה ומחץ צפסח מיהו הא לא מתוקמא אלא לרב דלמר (צפסחים ט"ז): חמץ צמשהו: **אמ"ר** רב הלכה ברשב"ג בחבית דאמר ימבר בו"ז לעובר כוכבים ב'ו. וז"ל וזי פליג רשב"ג אסתס מתני' דקמני יין נסך צמשהו ואוקמינן חציות צין חציות וקאמר צמשהו יי"ג דרשב"ג מוקי לה לענין שלא יוכל למכור כל אחד ואחד לצדו לפי שאינו צטל למיחוי היין נסך היתר ע"י ציטול צלל כל התערוצת (כחד) ודאי יוכל למכור חוץ מדמני חציות צציו:

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה וזכר חלב ורי' חלב צתתן טעם הס"ד ופ"ח ז"ל הפסוק מגולה ואח"כ ז"ל ד"ה אי דבר שבמנין ואפי"ה ד"ה שער זוי דבר הנמכר ואח"כ ד"ה חמי: **הגהות הגר"א** [א] במבנה ושער המשתלח. נחמק. וכן ציחושו ורי"ף ור"מ ור"ש חתם וזי טוס' ומיהו עז א"י ד"ה אלא. ומיהו ש"מ מלי למיחוי אצרי שה"מ (ג"מ ט'):